

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-15440
Otsuse kuupäev 11.02.2025
Komisjoni koosseis Meelis Pirn

Tarbija
Kaupleja Urban Racing OÜ (14262206)

Tarbija nõue Sõiduki parandamine või lepingust taganemine.

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis kauplajalt 14.11.2024 auto vW Golf GTi ja tasus selle eest 3500 eurot. Auto väljalaskeaasta oli 2013 ja läbisõit enam kui 300 000 km. Tegemist oli tuunitud autoga, mille mootor oli modifitseeritud. Pooled allkirjastasid tehnilise garantii ja ostu kokkuleppe, millest nähtub, et garantii ei rakendu. Ühtlasi nähtub kokkuleppest, et klient aktsepteerib autot sellisena, nagu see ostuhetkel on. Klient on kontrollinud kogu teabe ja varustuse õigsust ning nõustub nendega.

17.11.2024 avastas tarbija autol õlilekke. 19.11.2025 viis tarbija auto müüja juurde. Müüja keeldus autot tasuta remontimast ja tagasi ostmast. Müüja hinnangul on auto vanust ja läbisõitu arvesse võttes tegemist loomuliku kulumisega.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on seisukohal, et kuna tegemist on 11 aastat vana sõidukiga, mis on läbinud enam kui 300 000 km ning on tuunitud, siis on autol ilmnunud puudused täiesti ootuspärased, tegemist on loomuliku kulumisega.

Komisjoni põhjendus:

Pooled sõlmisid müügilepingu. VÕS § 208 lg 1 sätestab müügilepingu poolte peamised kohustused: asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle asja, ostja aga kohustub

müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. Käesoleval juhul on tegemist tarbijalemüügiga VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 7 lg 1 kohaselt loetakse võlasuhtes mõistlikuks seda, mida samas olukorras heas usus tegutsevad isikud loeksid tavaliselt mõistlikuks. VÕS § 7 lg kohaselt arvestatakse mõistlikkuse hindamisel võlasuhte olemust ja tehingu eesmärki, vastava tegevus- või kutseala tavasid ja praktikat, samuti muid asjaolusid.

VÕS § 76 lg 1 sätestab, et kohustus tuleb täita vastavalt lepingule või seadusele. VÕS § 76 lg 2 kohaselt tuleb kohustuse täitmisel lähtuda hea usu ja mõistlikkuse põhimõttest, võttes arvesse tavasid ja praktikat. VÕS § 100 kohaselt on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmise või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

VÕS § 101 lg 1 p 3 annab võlausaldajale võlgnikupoolse kohustuse rikkumise korral õiguse nõuda kahju hüvitamist. VÕS § 115 lg 1 sätestab, et kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 127 lg 1 sätestab, et kahju hüvitamise eesmärk on kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud.

VÕS § 218 lg 2 sätestab, et tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2² sätestab, et tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Antud juhul ostis tarbija kasutatud auto. Kauplejal ei ole kohustust muuta sõidukit uueväärseks. Kasutatud asja ostjal tuleb arvestada, et kasutatud asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Sõidukil võivadki mitmed osad vahetamist vajada ja see on sõiduki vanust arvestades mõistlikult usutav.

Riigikohtu lahendis 3-2-1-23-10 on leitud, et VÕS § 217 lg 2 p 6 kohaselt ei vasta asi muu hulgas lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. Kasutatud asjade puhul tuleb arvestada sellega, et asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Kauplejal ei ole kohustust muuta sõidukit uueväärseks. (otsuse p.12)

Riigikohtu lahendis 2-21-1758 on leitud, et kasutatud sõidukite võõrandamise puhul ei ole sarnaselt muudele vanadele esemetele õige VÕS § 217 lg 2 p 2 ja § 77 lg 1 kohaldamisel lepingutingimustele vastavuse hindamisel lähtuda samalaadsete uute sõidukite omadustest. Lepingutingimustele vastavaks võib osutada ka asi, millel on tuvastatud selle vanusele tavapärane kulumine või vananemine. Seega tuleb müügilepingu eseme lepingutingimustele vastavuse hindamiseks asja omadusi puudutava kokkuleppe puudumisel hinnata, mida võis ostja eseme

vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades müügilepingu eseme seisukorra kohta mõistlikult oodata. Kui müügilepingu eseme seisukord on halvem sellest, mida võis ostja eseme vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades müügilepingu eseme seisukorra kohta mõistlikult oodata, võib tegemist olla müügilepingu eseme lepingutingimustele mittevastavusega VÕS § 217 lg 2 p 2 ja § 77 lg 1 tähenduses. (otsuse p. 10.2)

Tarbija ei ole täpsemalt selgitanud ega tõendanud sõiduki puudusi, mistõttu lähtub komisjon kaupleja poolt kirjeldatud puudustest: nukkvõlli kett vajab pingutamist, õlileke. Komisjon on seisukohal, et nimetatud puudused vastavad sõiduki tavapärasele kulumisele ja eale, mis võivad kasutuse käigus avalduda. Leitud puuduste olemus ja kõrvaldamise hind on niisugused, milliste avastamisega peab sellise sõiduki omanik arvestama ja nende kulude kandmine on sellise sõiduki omaniku jaoks ootuspärane ja harilik. Tarbija ei saanud esitatu ning tehtud kontrollide ja ülevaatuste põhjal eeldada ega nõuda, et talle üleantud sõiduk peab olema uueväärne. Kaupleja ei ole sõiduki kohta avaldanud teavet, et see on uueväärne või täiesti puudusteta, tarbija on soetanud teadlikult suure läbisõiduga kasutatud sõiduki.

Eeltoodust tulenevalt jätab komisjon tarbija nõude rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Meelis Pirn

/allkirjastatud digitaalselt/